

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Кафедра цивільного права №2

ПРОГРАМА

навчальної дисципліни

«МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ» /

«INTERNATIONAL INTELLECTUAL PROPERTY LAW»

(обов'язкова, викладання англійською мовою)

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень

Ступінь вищої освіти – магістр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Харків – 2018 (оновлена 2021р.)

Програма навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності»: галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень – другий (магістерський).

Розробники:

Євков Андрій Миколайович, к.ю.н., доцент

Затверджено на засіданні кафедри цивільного права №2
протокол № 1 від серпня 2021 р.

Завідувач кафедри _____ д.ю.н., проф. Яроцький В.Л.

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни	122
3. Зміст програми навчальної дисципліни	12
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	15
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.....	15
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти	15
4.3. Освітні технології та методи навчання	16
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни.....	17
4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	21
Додаток 1. __Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності»	27
Додаток 2. __Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей.....	32
Додаток 3. __Матриця зв'язків між модулями навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності», результатами навчання та предметними компетентностями у програмі навчальної дисципліни.	Ошибка!
Закладка не определена.	

1. Вступ

Програма вивчення початкової дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» галузі знань «Право».

Предметом вивчення навчальної дисципліни являються відносини, пов'язані з міжнародно-правовим забезпеченням і регулюванням охорони виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності. Важливість ефективного правового регулювання відносин, що виникають у процесі здійснення та захисту виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності в міжнародній сфері, потребує розуміння проблематики охорони прав інтелектуальної власності, у тому числі, в міжнародному аспекті, здатності добре орієнтуватись у міжнародно-правових актах, що регулюють відносини інтелектуальної власності, розуміти завдання та функції міжнародних організацій в цій сфері і т.д.

Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» полягає у формуванні в студентів поглиблених знань та критичного бачення найбільш важливих положень, категорій, концепцій, нормативних джерел та практичних аспектів міжнародно-правової охорони виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також формування у студентів практичних навичок щодо самостійного розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією норм законодавства про охорону інтелектуальної власності при роботі міжнародній сфері.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є формування здобувачами вищої освіти суми знань про основні теоретичні положення, поняття та концепції щодо охорони виключних прав, що є усталеними у світовій практиці та в міжнародно-правових актах; освоєння положень чинних міжнародних нормативних актів у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності; формування

правового мислення, вироблення вмінь тлумачити і аналізувати норми вітчизняного законодавства та міжнародних нормативних актів у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності; ознайомлення з судовою та іншою правозастосовною практикою у сфері міжнародно-правової охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти магістерського освітньо-кваліфікаційного рівня повинні:

знати:

- основні положення, концепції та принципи міжнародно-правової охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності;
- норми базових міжнародно-правових актів у сфері охорони інтелектуальної власності;
- основну термінологію, що відноситься до сфери охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності;
- відмінності в правовому регулюванні відносин щодо охорони прав на різні об'єкти інтелектуальної власності (об'єкти авторських та суміжних прав, об'єкти патентних прав, засоби індивідуалізації і т.д.), зокрема, в міжнародному аспекті;
- базові положення усталеної судової практики по спрах щодо захисту порушених виключних прав;
- завдання та функції міжнародних організацій в цій сфері і т.д.

вміти:

- правильно тлумачити та застосовувати норми законодавства щодо міжнародно-правової охорони об'єктів інтелектуальної власності;
- грамотно проводити юридичний аналіз обставин, що склалися у конкретних відносинах (у тому числі, при порушенні виключних прав);
- використовувати наукові здобутки та практичні рекомендації правозастосовних органів для вирішення казусів; обґрунтовано і мотивовано приймати рішення по завданнях та належно їх оформлювати;

- надавати правову допомогу клієнтам щодо охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності в міжнародній сфері.

1. Місце навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми:

а) навчальна дисципліна належить до циклу дисципліни – вказуються цикл дисципліни (заповнюється гарантом ОПП);

б) при вивченні даної дисципліни використовуються знання, отримані з наступних дисциплін – вказуються дисципліни - пререквізити (заповнюється гарантом ОПП);

в) основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при вивченні таких дисциплін – вказуються дисципліни – постреквізити (заповнюється гарантом ОПП);

3. *Перелік предметних компетентностей* здобувача вищої освіти, сформовані в результаті освоєння навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» з урахуванням компетентностей, закріплених в освітньо-професійній програмі і профілю програми освітнього рівня магістра:

ПК-1. Розуміння сутності правового регулювання використання та захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності, у тому числі в міжнародно-правовому аспекті.

ПК-2. Знання теоретико-методологічних основ (зокрема, цілей, методів, концепцій та принципів) охорони виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності в умовах міжнародної глобалізації та уніфікації законодавства.

ПК-3. Уміння імплементувати правові норми міжнародно-правових та локальних нормативних актів, що регулюють використання та захист виключних прав уповноважених суб'єктів в сфері інтелектуальної власності, зокрема, щодо інноваційних об'єктів науки та технології.

ПК-4. Розуміння основних напрямків розвитку правового регулювання нових об'єктів та технологій, зокрема, у цифровому середовищі, та оптимальних правових механізмів захисту прав правоволодільців, що

визначаються стрімким технологічним розвитком та глобалізацією економічних процесів.

ПК-5. Уміння обґрунтовувати дієві способи використання та захисту виключних прав у міжнародних торговельних відносинах щодо товарів та послуг, які містять охоронювані об'єкти інтелектуальної власності залежно від локального правового регулювання в окремих державах та положень міжнародних нормативних актів.

ПК-6. Навички співставлення та оцінки переваг, ризиків та загроз в процесі вибору оптимального режиму правової охорони щодо результатів інтелектуальної діяльності, які потенціально можуть отримати правову охорону в якості різних об'єктів інтелектуальної власності (зокрема, винаходів, корисних моделей, ноу-хау тощо).

ПК-7. Уміння досліджувати міру та наслідки впливу економічної глобалізації та технологічного розвитку на можливість ефективної охорони та використання прав інтелектуальної власності, а також виявляти подальші напрямки розвитку та уніфікації відповідних нормативних актів.

ПК-8. Навички дослідження рівня відповідності положень вітчизняного законодавства в сфері охорони інтелектуальної власності усталеним міжнародним стандартам та практиці в умовах інтеграції України на європейський ринок.

ПК-9. Уміння використовувати набуті знання з правових та економічних дисциплін, а також знання іноземних мов з метою розгляду відносин щодо охорони об'єктів інтелектуальної власності, зокрема в міжнародному аспекті.

ПК-10. Уміння розуміти положення, сферу застосування та особливості міжнародно-правових угод в сфері охорони інтелектуальної власності.

ПК-11. Уміння використовувати положення міжнародно-правових актів та особливості локального законодавства, що визначають правовий режим охорони об'єктів інтелектуальної власності в різних країнах, з метою забезпечення прав та інтересів правоволодільців під час здійснення виключних прав в міжнародному обігу.

ПК-12. Уміння знаходити та використовувати джерела інформації на веб-сайтах, у бібліографічних каталогах, які висвітлюють питання міжнародних аспектів правового регулювання охорони інтелектуальної власності.

ПК-13. Уміння визначати види порушень прав на об'єкти інтелектуальної власності, зокрема з урахуванням міжнародно-правового регулювання та особливосте локального законодавства.

ПК-14. Уміння визначати особливості реалізації норм міжнародних нормативно-правових актів в сфері охорони інтелектуальної власності в національному законодавстві.

ПК-15. Розуміння особливостей правової охорони об'єктів інтелектуальної власності в окремих країнах (зокрема, в країнах англо-американської системи права) з метою складання відповідних договорів та інших документів під час здійснення та захисту виключних прав в сфері міжнародного обігу.

ПК-16. Уміння застосовувати норми міжнародних нормативно-правових актів з метою притягнення до відповідальності за порушення виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності.

ПК-17. Уміння орієнтуватися в основних положеннях, концепціях та принципах правової охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності на світовому рівні.

ПК-18. Знання методів творчого пошуку та вирішення наукових завдань щодо проблематики міжнародних аспектів охорони прав інтелектуальної власності.

ПК-19. Знання інтерактивних методів дослідження та представлення інформацій за допомогою інформаційних технологій.

ПК-20. Розуміння сутності правового регулювання діяльності міжнародних організацій в сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності, у тому числі, знання принципів, форм і правових засобів реалізації політики уніфікації законодавства щодо охорони інтелектуальної власності.

ПК-21. Знання особливостей реалізації норм міжнародно-правових актів в національному законодавстві в сфері охорони інтелектуальної власності.

ПК-22. Знання юридичної природи міжнародних договорів та визначення їх ролі в правовій системі.

ПК-23. Знання норм відповідальності за порушення виключних прав.

ПК-24. Знання техніки створення угод щодо розпорядження виключними правами інтелектуальної власності, зокрема, з контрагентами-нерезидентами.

ПК-25. Розуміння відмінностей в правовому регулюванні відносин щодо охорони прав на різні об'єкти інтелектуальної власності (об'єкти авторських та суміжних прав, об'єкти патентних прав, засоби індивідуалізації і т.д.), у тому числі, в міжнародному аспекті.

ПК-26. Уміння формувати стратегії та управляти комерційними переговорами з суб'єктами інших країн в умовах євроінтеграції з метою оптимального використання та захисту виключних прав.

Експлікація загальних і професійних компетентностей подана в карті предметних компетентностей (Додаток 1)

4. Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти з урахуванням результатів навчання, закріплених в освітньо-професійній програмі і профілі програми освітнього рівня магістра, які у результаті освоєння навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» здобувач вищої освіти повинен демонструвати:

РНС НД – 1.1. Здатність демонструвати розуміння відмінностей в правовому регулюванні відносин щодо охорони прав на різні об'єкти інтелектуальної власності (об'єкти авторських та суміжних прав, об'єкти патентних прав, засоби індивідуалізації і т.д.), у тому числі, в міжнародному аспекті.

РНС НД – 1.2. Здатність аналізувати структуру та функції міжнародних організацій в сфері інтелектуальної власності.

РНС НД – 1.3. Здатність обґрунтовувати особливості реалізації норм міжнародно-правових актів в сфері інтелектуальної власності в національному законодавстві.

РНС НД – 1.4. Здатність застосовувати заходи впливу за порушення законодавства у сфері охорони прав інтелектуальної власності, зокрема, міжнародних угод в цій сфері.

РНС НД – 2.1. Здатність демонструвати розуміння теоретичних основ та основних завдань та напрямків уніфікації та гармонізації законодавства щодо інтелектуальної власності в умовах глобалізації економіки, ринків і міжнародного бізнесу.

РНС НД – 3.1. Здатність здійснювати аналіз розвитку та історичних умов міжнародних відносин в сфері регулювання та уніфікації нормативно-правових актів щодо охорони інтелектуальної власності.

РНС НД – 3.2. Здатність аналізувати історичні етапи створення та розвитку міжнародних організацій в сфері інтелектуальної власності.

РНС НД – 3.3. Здатність робити аналіз передумов створення універсальних міжнародних договорів в сфері інтелектуальної власності.

РНС НД – 3.4. Здатність аналізувати основні передумови вивчення міжнародного права інтелектуальної власності як науки та реалізації норм міжнародного права інтелектуальної власності.

РНС НД – 3.5. Здатність застосовувати заходи впливу та притягнення до відповідальності за невиконання положень законодавства в сфері інтелектуальної власності, зокрема, міжнародних договорів.

РНС НД – 4.1. Здатність аналізувати юридичну природу міжнародних договорів в сфері інтелектуальної власності та визначати їх роль в правовій системі.

РНС НД – 4.2. Здатність застосовувати норми міжнародно-правових актів в сфері інтелектуальної власності в національному законодавстві.

РНС НД – 4.3. Здатність застосовувати норми відповідальності за порушення угод щодо прав інтелектуальної власності.

РНС НД – 8.1. Здатність запровадження новітніх інформаційних технологій в організації освітнього процесу.

РНС НД – 8.2. Здатність використовувати інтерактивні методи дослідження та представлення інформацій за допомогою інформаційних технологій та захист прав на основі проведення відео конференцій.

РНС НД – 9.1. Здатність охарактеризувати доцільність уніфікації юридичних норм національного законодавства в сфері інтелектуальної власності.

РНС НД – 9.2. Здатність використання техніки складання угод щодо розпорядження правами інтелектуально власності, зокрема, з іноземними контрагентами, враховуючи специфіку та відмінності правового регулювання в різних країнах.

РНС НД – 10.1. Здатність розуміти та обґрунтовувати роль юристів у здійсненні компаніями діяльності щодо використання та розпорядження виключними правами інтелектуальної власності.

РНС НД – 10.2. Уміння надавати ефективні рекомендації щодо захисту прав та інтересів правоволодільців та інших зацікавлених осіб щодо охоронюваних об'єктів інтелектуальної власності, у тому числі, відповідно до міжнародно-правових норм.

РНС НД – 13.1. Здатність демонструвати розуміння теоретичних основ, напрямків та чинників інтернаціоналізації та глобалізації обігу охоронюваних об'єктів інтелектуальної власності, а також визначати пов'язану з им проблематику удосконалення законодавства щодо охорони інтелектуальної власності.

РНС НД – 13.2. . Здатність встановлювати роль дво- та багатосторонніх угод, а також міжнародних організацій для регулювання та розвитку міжнародних відносин щодо інтелектуальної власності.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» і результатів навчання за спеціальністю і

спеціалізацією освітньо-професійної програми подано в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

5. *Модуляризація компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності».*

Експлікація модуляризації компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність	Дидактична структура навчальної дисципліни
Кількість кредитів ЕКТС: 5 Кількість модулів: 2 Загальна кількість годин: 150 Тижневих годин:	Рівень освіти – другий (магістерський) Галузь знань – 08 «Право» Спеціальність – 081 «Право»	Обов'язкова Модуль 1 Лекції: 12 годин. Практичні заняття: 14 годин. Самостійна робота: 64 години Модуль 2 Лекції: 8 годин. Практичні заняття: 10 годин. Самостійна робота: 42 година Види контролю: поточний контроль; проміжний рубіжний контроль; підсумковий контроль (іспит).

3. Зміст програми навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. ВИКЛЮЧНІ ПРАВА НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ

Вступ до міжнародного права інтелектуальної власності; Загальні проблеми міжнародної охорони інтелектуальної власності. Основні категорії прав інтелектуальної власності. Генеза правової охорони інтелектуальної власності. Природа виключних прав. Джерела міжнародного права інтелектуальної власності. Комерційне значення інтелектуальної власності. Особливі питання інтелектуальної власності в міжнародному контексті.

Авторське право і суміжні права в міжнародному контексті.

Охоронювані твори, критерії захисту. Історія охорони авторських прав. Суб'єкти авторського права. Строки охорони. Виключні права на твір. Обмеження авторських прав. Порушення та засоби правового захисту. Суміжні права: права виконавця, права виробників фонограм та права організацій мовлення. Суттєві відмінності між національними схемами захисту авторських прав та основними положеннями, що стосуються міжнародної сфери.

Патентне право на винахід та корисну модель в міжнародному контексті. Введення в патентне право. Історія охорони патентів. Критерії захисту, винятки з патентування. Порядок надання патенту. Виключні права патентоволодільца. Порушення патентних прав. Порушення патентних прав. Корисні моделі. Основні відмінності між національними схемами патентного захисту та основними положеннями, що стосуються міжнародної сфери.

Право на промислові зразки в міжнародному контексті. Базові положення щодо охорони промислових зразків. Історія захисту промислових зразків. Предмет охорони, вимоги охороноздатності. Зареєстровані та незареєстровані промислові зразки. Виключні права на промислові зразки. Строки охорони. Взаємозв'язок між відносинами авторським правом та правом на промисловий зразок.

Право на торговельні марки в міжнародному контексті. Базові положення щодо охорони торговельних марок. Критерії охороноздатності. Торговельні марки і «passing off». Реєстрація торговельної марки. Права, що виникають при реєстрації торговельної марки. Порушення та засоби правового захисту. Основні відмінності між національними схемами захисту торговельних марок та основними положеннями, що стосуються міжнародної сфери.

Право на комерційну таємницю в міжнародному контексті. Базові положення щодо охорони комерційної таємниці. Предмет охорони. Умови охороноздатності. Порушення комерційної таємниці.

МОДУЛЬ 2. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ГАРМОНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Міжнародні організації в сфері охорони інтелектуальної власності.

Міжнародне співробітництво в галузі захисту інтелектуальної власності. Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ). Угода СОТ/ГАТТ. Європейський Союз. Північноамериканська угода про вільну торгівлю (НАФТА). Інші міжнародні організації в сфері інтелектуальної власності.

Міжнародно-правове регулювання охорони інтелектуальної власності; Гармонізація правової охорони інтелектуальної власності на міжнародному та європейському рівні. Глобальна гармонізація законодавства та практики в галузі інтелектуальної власності. Основні міжнародні конвенції, договори тощо: Паризька конвенція про охорону промислової власності; Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів; Договір ВОІВ про авторське право та Договір ВОІВ про виконання та фонограми; Договір про патентну кооперацію (РСТ); Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків и т.д. Двосторонні угоди в сфері інтелектуальної власності.

Інтелектуальна власність і вільний рух товарів; Міжнародне, регіональне і національне вичерпання прав інтелектуальної власності. Права інтелектуальної власності та вільне переміщення товарів. Вичерпання прав інтелектуальної власності. Міжнародне, регіональне та національне вичерпання прав інтелектуальної власності. Паралельний імпорт та права інтелектуальної власності.

Загальні положення та міжнародні аспекти права інтелектуальної власності в сфері сучасних (цифрових) технологій. Комп'ютерні програми як об'єкти правової охорони: загальні положення та особливості в міжнародному контексті. Правовий режим окремих внутрішніх і зовнішніх елементів комп'ютерної програми. Проблемні питання патентної охорони комп'ютерних програм, а також використання законодавства про торговельні марки та промислові зразки для захисту елементів програмного продукту. Основні

положення щодо правового регулювання мережі Інтернет. Правова природа і режим доменного імені. Доменні спори. Правова природа та правовий режим web-сайту. Проблемні аспекти відповідальності за порушення прав інтелектуальної власності в Інтернеті.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять

Формами організації освітнього процесу з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є навчальні заняття та самостійна підготовка. Видами навчальних занять з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є лекція та практичне заняття, які будуть проводитися з використанням інтерактивних технологій навчання.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

1. Зміст та призначення самостійної роботи здобувачів вищої освіти.

Самостійна робота з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є індивідуальним видом роботи над першоджерелами та навчальними посібниками і оцінюється викладачем за результатами виступів на практичних заняттях, конференціях.

Основним призначенням самостійної роботи з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» здобувачів вищої освіти є підготовка до практичних занять відповідно до рекомендацій, висловлених науково-педагогічним працівником під час читання лекцій з дисципліни, а також планів практичних занять та завдань до кожної теми щодо самостійного вивчення окремих нормативно-правових актів, теоретичних питань та розділів навчальних посібників з дисципліни.

Систематичне і в повному обсязі виконання завдань для самостійної роботи є обов'язковою умовою успішного засвоєння змісту національного та міжнародного законодавства. Здобувачі вищої освіти мають виходити з того, що контроль за виконанням завдань для самостійної роботи викладач має здійснюватися регулярно (під час опитування на заняттях, під час рубіжного

контролю, у тому числі шляхом перевірки обсягу та змістовності записів щодо виконання завдань для самостійної роботи у робочих зошитах).

2. Форми самостійної роботи здобувачів вищої освіти.

Контроль за виконанням завдань на самостійну роботу викладачем здійснюється регулярно (під час опитування на заняттях, під час рубіжного контролю, у тому числі шляхом перевірки записів у робочих зошитах).

Самостійна робота передбачає пошук та опрацювання рекомендованої літератури, підготовку рефератів і наукових доповідей, виконання завдань, спрямованих на розвиток самостійності та ініціативності, а також індивідуальних завдань у рамках підготовки до участі в конференціях, круглих столах і олімпіадах.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти в програмі навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» планується до кожної теми у відповідній кількості годин.

4.3. Освітні технології та методи навчання

Освітніми технологіями, які використовуються викладачем в організації освітнього процесу з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є: проблемне навчання шляхом проведення лекцій та практичних занять, аудіо-візуальні технології, технологія практичних ситуацій.

Лекційні заняття з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» являють собою найбільш економічний спосіб передачі й засвоєння навчальної інформації, зокрема щодо розуміння найсуттєвіших чи проблемних питань теорії та чинного законодавства. Вони проводяться з використанням мультимедійного проектора, що підвищує ефективність засвоєння матеріалу, робить його доступнішим, сприяє активізації здобувачів вищої освіти.

На практичні заняття з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» виносяться найбільш складні проблеми, які націлюють здобувачів вищої освіти на всебічне і дискусійне обговорення тем. При підготовці до

практичних занять здобувачі вищої освіти можуть скористатися консультацією науково-педагогічних працівників кафедри. Крім того, ознайомитися з кафедральними дидактичними матеріалами та методичними розробками, а також з навчальною та науковою літературою, яка є в наявності в бібліотечному фонді.

До кожної теми практичного заняття рекомендовано ряд ключових понять, які доречно законспектувати в окремому зошиті (або розділі робочого зошиту) у формі словника.

За джерелами знань використовуються такі методи навчання: словесні – розповідь, пояснення; наочні – презентація, демонстрація, ілюстрація, документація; практичні – розв’язування задач, вирішення ситуаційних вправ, рольові ігри.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Оцінка якості засвоєння навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» здобувачами вищої освіти включає:

- поточний контроль успішності,
- проміжний рубіжний контроль;
- підсумковий контроль (іспит).

1. Поточний контроль знань студентів.

Поточний контроль знань є органічною частиною всього освітнього процесу і слугує засобом виявлення ступеня сприйняття (засвоєння) навчального матеріалу з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності».

Поточне оцінювання, як правило, здійснюється під час практичних занять за національною шкалою. Результати поточного оцінювання враховуються при виставленні підсумкової оцінки.

Оцінювання знань студентів на основі даних поточного контролю знань відбувається:

1) за допомогою контролю активності роботи студента протягом семестру над вивченням програмного матеріалу дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності», включаючи відповіді на лекційних та практичних заняттях, написання та захист реферату, участь у науковій роботі, написання наукової роботи, підготовка рецензій, доповідей, повідомлень та аналітичних матеріалів з дисципліни тощо;

2) через виконання завдань для самостійної роботи, включаючи ведення конспекту лекцій, ведення конспекту для підготовки до практичних занять, ведення словника термінів з дисципліни тощо.

В ході практичного заняття здобувач вищої освіти може отримати як позитивну оцінку (3-5 балів), так і негативну оцінку (2 бали).

В ході вивчення дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» здобувач вищої освіти має підготувати і захистити один реферат на обрану ним та погоджену з викладачем тему. Реферат оцінюватиметься за 10-ти (5 балів за написання і 5 балів за презентацію і захист реферату) бальною шкалою і буде входити до підсумкової рейтингової оцінки за дисципліну як додатковий коефіцієнт.

Самостійна робота передбачає виконання письмових завдань до змістового модуля в зошиті, які перевіряються під час написання рубіжної контрольної роботи.

2. Проміжний рубіжний контроль.

Для проміжного рубіжного контролю з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» здійснюється контроль засвоєння навчального матеріалу, що вивчається під час аудиторних занять і самостійної роботи в межах модуля, передбачено проведення рубіжної контрольної роботи.

Для написання рубіжної контрольної роботи здобувачам вищої освіти надається не більше 20 хвилин. Відмова від написання рубіжної контрольної роботи розцінюється як негативна відповідь (оцінка 2).

При виконанні рубіжної контрольної роботи оцінці підлягають теоретичні знання та практичні навички, які набули здобувачі вищої освіти під час опанування модуля. Викладач, оцінюючи рубіжну контрольну роботу, повинен перевірити правильність розв'язання поставлених питань. Результатом буде сума отриманих балів за кожне завдання роботи.

3. Підсумковий контроль знань здобувачів вищої освіти.

Результати всіх видів виконаних здобувачами вищої освіти робіт оцінюються за 100-бальною шкалою. Загальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти може отримати у процесі вивчення дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» протягом семестру, становить 100 балів.

Підсумковий контроль знань студентів проводиться у формі іспиту.

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» виставляється в залікову книжку відповідно до такої шкали:

Оцінка за шкалою ECTS	Визначення	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за 100-бальною шкалою, що використовується в НЮАУ
A	Відмінно – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	відмінно	90 – 100
B	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	добре	80 – 89
C	Добре – у цілому правильна робота з певною кількістю незначних помилок		75 – 79
D	Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків	задовільно	70 – 74

Е	Достатньо – виконання задовольняє мінімальні критерії		60 – 69
FX	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перескладати	незадовільно	35 – 59
F	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота, обов’язковий повторний курс		1 – 34

4. Критерії і рівні оцінювання результатів навчання.

Рівнями оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти з дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності» є:

- відмінний;
- типовий;
- пороговий.

Критеріями оцінювання на відмінному рівні (90 – 100 балів) є те, що особа, що навчається, виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить джерела інформації, використовує набуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розвиває власні обдарування і нахили.

Типовий рівень передбачає декілька варіантів:

Дуже добре (80 – 89 балів) – особа, що навчається, вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв’язує вправи і задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.

Добре (75 – 79 балів) – особа, що навчається, вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи на підтвердження певних думок.

Пороговий рівень також передбачає декілька варіантів та є задовільною роботою здобувача вищої освіти:

Задовільно (70 – 74 бали) – особа, що навчається, відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Достатньо (60 – 69 балів) – особа, що навчається, володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на продуктивному рівні.

Рівень нижче порогового передбачає:

Незадовільно (35 – 59 балів) – особа, що навчається, володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

Незадовільно з повторним вивченням курсу (1 – 34 бали) – особа, що навчається, володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни

Нормативно-правові акти:

1. Закон України «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності» від 13 грудня 1991 р. № 1977 -XII (в редакції від 1 грудня 1998 р.). - Відомості Верховної Ради України, 1999, № 2-3, ст. 20 (із змінами та доповненнями);

2. Закон України «Про охорону прав на промислові зразки» від 15 грудня 1993 р. № 3699 – XII. - Відомості Верховної Ради України, 1994, № 7, ст. 34 (із змінами та доповненнями);

3. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» від 15 грудня 1993 р. № 3688-XII. - Відомості Верховної Ради України, 1994, №7, ст.36 (із змінами та доповненнями);
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про мінімальні ставки авторської винагороди за використання творів літератури і мистецтва» від 18 листопада 1994 р. № 784. (із змінами та доповненнями);
5. Закон України «Про охорону прав на зазначення походження товарів» від 16 червня 1999 р. № 752-XIV. - Відомості Верховної Ради України, 1999, № 32, ст. 267 (із змінами та доповненнями);
6. Закон України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (в редакції Закону України від 1 червня 2000 р. № 1771 – III. - Відомості Верховної Ради України, 2001, № 8, ст. 37 (із змінами та доповненнями);
7. Закон України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів і фонограм» від 23 березня 2000 р. № 1587-III. - Відомості Верховної Ради України, 2000, № 5-6, ст.46 (із змінами та доповненнями);
8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір» від 27 грудня 2001 р. № 1756. - Офіційний вісник, 2001, № 52, ст. 2369 (із змінами та доповненнями);
9. Закон України «Про авторське право і суміжні права» (в редакції Закону України від 11 липня 2001 р.) № 2627 – III. - Відомості Верховної Ради України, 2001, № 43, ст. 214 (із змінами та доповненнями);
10. Закон України «Про інформацію» : № 2657-XII: [від 2 жовтня 1992 р.] / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. - № 48. – Ст. 650.
11. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. (із змінами та доповненнями)
12. Цивільний Кодекс України : № 435-IV : [від 16 січня 2003 р.] / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.

13. Господарський кодекс України : № 436-IV : [від 16 січня 2003 р.] / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
14. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів від 9 вересня 1886 р.
15. Всесвітня конвенція про авторське право від 6 вересня 1952 р.
16. Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 р.
17. Договір про патентну кооперацію від 19.06.1970 р.
18. Договір про патентне право від 1 червня 2000 р.
19. Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків від 14 квітня 1891 р.
20. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності від 15.04.1994 р.
21. Директива Ради Європейського Співтовариства про правову охорону комп'ютерних програм : № 91/250 ЄЕС : [від 14 травня 1991 р.]
22. Директива Ради Європейського Співтовариства стосовно прав прокату, позичання і деяких положень авторського права і суміжних прав у сфері інтелектуальної власності : № 92/100 ЄЕС : [від 19 листопада 1992 р.]
23. Євразійська патентна конвенція від 9 вересня 1994 р.

Наукові джерела:

1. Аврамова О.Є., Жидкова О.С. Патентне право: науч.-метод. посіб. /О.Є. Аврамова, О.С. Жидкова; МВС України, Луган. Держ ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. - Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2011 – 160 с.
2. Андросчук Г.А., Ряботягова Л.И. Патентное право: правовая охрана изобретений. – Учебное пособие. - К.: МАУП, 1999. – 212 с.
3. Боденхаузен Г. Парижская конвенция по охране промышленной собственности. Комментарий. – М.: Издательство «Прогресс», 1977. – 243 с.

4. *Дахно И.И.* Патентоведение. - Харьков: Ксилон, 1997. – 313 с.
5. *Дахно І.І.* Право інтелектуальної власності: навчальний посібник / І. І. Дахно. – К.: Либідь, 2002. – 200 с.
6. Демченко Т.С. Недобросовісність заявника у законодавстві про товарні знаки: Монографія. – К.: ТОВ «Лазурит – Поліграф», 2008. – 94 с.
7. *Дозорцев В.А.* Интеллектуальные права: Понятие. Система. Задачи кодификации. Сборник статей. М.: «Статут», 2003 – 416 с.
8. *Дроб'язко В.С.* Колективне управління авторським правом і суміжними правами: європейський досвід і національна практика. – К.; ПП «Авокадо», 2006. – 88 с.
9. *Еременко В.И.* Европейское патентное законодательство. – М.: ВНИИПИ, Европейские патентные конвенции, 1985.
10. Захист прав інтелектуальної власності: досвід Сполучених Штатів Америки: Зб. документів, матеріалів, статей /За заг. ред. О.Д. Святоцького. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – 368 с.
11. *Калятин В.О.* Интеллектуальная собственность (Исключительные права). Учебник. М.: Из-во НОРМА, 2000 – 480 с.
12. *Карпухина С.И.* Защита интеллектуальной собственности и патентование. – М., 2002. – 352 с.
13. *Кравец Л.* Формы охраны промышленных образцов за рубежом /Л. Кравец. М.: ИНИЦ Рос патента, 2000. – 45 с.
14. *Матвеев Ю.Г.* Международная охрана авторских прав. – М., – 1987.
15. *Минков А.М.* Международная охрана интеллектуальной собственности. – СПб, 2001.
16. *Мэггс П.Б., Сергеев А.П.* Интеллектуальная собственность. – М.: Юристъ, 2000. – 400с.
17. Основи інтелектуальної власності. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 1999. – 578 с.
18. *Пастухов О.М.* Авторське право в Інтернеті. – К.: Школа, 2004. – 144 с.

19. Право інтелектуальної власності: Конспект лекцій /Авт. В.М. Крижна, Н.Є Яркіна; За заг. ред. В.І. Борисової. –Х.: Нац. Юрид. Акад. України, 2008. – 112 с.
20. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України /За ред. Ю.М. Капіци. – К.: Видавничий дім «Слово», 2006.
21. Правова оборона комерційних позначень в Україні: проблеми теорії і практики. Збірник наукових статей /За заг. Ред. Ю.С. Шемшученка, Ю.Л. Бошицького. – К.: Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України; ТОВ Видавництво «Юридична думка», 2006. - 638 с.
22. *Розенберг П.* Основы патентного права США /П. Розенберг. – М.: Прогресс, 1979. – 462с.
23. *Сергеев А.П.* Право интеллектуальной собственности в Российской Федерации. Учебник. 2-е изд. –М.: Проспект, 2006. – 751 с.
24. Судова експертиза об'єктів інтелектуальної власності: теорія і практика [науково-практичний збірник. Випуск 1]. – К.: ТОВ «Лазурит – Поліграф», 2009. – 280 с.
25. *Сусліков Л.М.* Патентознавство. – К., 2005. – 232 с.
26. *Тофіло А.В., Левічева О.Д.* Експертиза об'єктів права промислової власності: конспект лекцій для студентів спеціальності «Інтелектуальна власність» /А.В. Тофіло, О.Д. Левічева. – К.: Інститут інтелектуальної власності і права, 2001. – 72 с.
27. *Шатров В.П.* Международное сотрудничество в области изобретательского и авторского права.- М.: Междунар. отношения, 1982.- 240с
28. Шляхи удосконалення правової охорони та захисту об'єктів промислової власності в Україні: аналіз, пропозиції: монографія: //кол. авторів: Орлюк О.П., Кащенко В.П., Работягова Л.І., Міндрул А.В., Тверезенко О.О., Бутнік-Сіверський С.О.; за ред. д.ю.н. Орлюк О.П. – К.: ТОВ «Лазурит-Поліграф», 2009. – 132 с.

29. *Davis J.* Intellectual property law / Jennifer Davis. – Oxford.: Oxford University Press, 2005. – 388 p.
30. *Lewinski von S.* International copyright law and policy / Silke von Lewinski. – Oxford.: Oxford university press, 2008. – 618 p.
31. *Letterman G. G.* Basics of international intellectual property law / Letterman G. Gregory. – Ardsley.: Transnational Publishers Inc., 2001. – 384 p.
32. *Tritton G.* Intellectual property in Europe / Guy Tritton. – London.: Sweet & Maxwell, 2008. – 1275 p.
33. *Griffin J.* Intellectual property: key facts / James Griffin, Jane Ying, Abhilash Nair. – London.: Hodder Arnold, 2007. – 140 p.

Інформаційні ресурси:

1. ipportal.rada.gov.ua – Верховна Рада України, законодавство.
2. nbuv.gov.ua – Національна бібліотека імені Вернадського
3. <http://europa.eu.int/> – Електронний портал Євросоюзу.
4. iipl.ukrpatent.org – Інститут інтелектуальної власності.
5. wipo.org – World Intellectual Property Organisation
6. wto.org – World Trade Organisation
7. unesco.org – Unesco (United Nations Educational, Scientific & Cultural Orgn.)
8. snbreact.nl – European Anti-Counterfeiting Network
9. www.ccianet.org – Computer & Communications Industry Association (CCIA)
10. www.ifpi.org – IFPI

**Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни
«Міжнародне право інтелектуальної власності»**

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК-1. Знання та розуміння предметної галузі і професії.	ПК-1. Розуміння сутності правового регулювання використання та захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності, у тому числі в міжнародно-правовому аспекті.
	ПК-2. Знання теоретико-методологічних основ (зокрема, цілей, методів, концепцій та принципів) охорони виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності в умовах міжнародної глобалізації та уніфікації законодавства.
ЗК-2. Здатність до вирішення проблем інноваційного характеру.	ПК-3. Уміння імплементувати правові норми міжнародно-правових та локальних нормативних актів, що регулюють використання та захист виключних прав уповноважених суб'єктів в сфері інтелектуальної власності, зокрема, щодо інноваційних об'єктів науки та технології.
	ПК-4. Розуміння основних напрямків розвитку правового регулювання нових об'єктів та технологій, зокрема, у цифровому середовищі, та оптимальних правових механізмів захисту прав правоволодільців, що визначаються стрімким технологічним розвитком та глобалізацією економічних процесів.

<p>ЗК-4. Здатність до пошуку альтернативних рішень у професійній діяльності.</p>	<p>ПК-5. Уміння обґрунтовувати дієві способи використання та захисту виключних прав у міжнародних торговельних відносинах щодо товарів та послуг, які містять охоронювані об'єкти інтелектуальної власності залежно від локального правового регулювання в окремих державах та положень міжнародних нормативних актів.</p> <p>ПК-6. Навички співставлення та оцінки переваг, ризиків та загроз в процесі вибору оптимального режиму правової охорони щодо результатів інтелектуальної діяльності, які потенціально можуть отримати правову охорону в якості різних об'єктів інтелектуальної власності (зокрема, винаходів, корисних моделей, ноу-хау тощо).</p>
<p>ЗК-4. Уміння ефективно проводити наукові дослідження.</p>	<p>ПК-7. Уміння досліджувати міру та наслідки впливу економічної глобалізації та технологічного розвитку на можливість ефективної охорони та використання прав інтелектуальної власності, а також виявляти подальші напрямки розвитку та уніфікації відповідних нормативних актів.</p> <p>ПК-8. Навички дослідження рівня відповідності положень вітчизняного законодавства в сфері охорони інтелектуальної власності ustalеним міжнародним стандартам та практиці в умовах інтеграції України на європейський ринок.</p>
<p>ЗК-6. Уміння працювати в міждисциплінарній галузі.</p>	<p>ПК-9. Уміння використовувати набуті знання з правових та економічних дисциплін, а також знання іноземних мов з метою розгляду відносин щодо охорони об'єктів інтелектуальної власності, зокрема в міжнародному аспекті.</p>

ЗК-7. Уміння розуміти великі обсяги інформації і критично-конструктивно її оцінювати.	ПК-10. Уміння розуміти положення, сферу застосування та особливості міжнародно-правових угод в сфері охорони інтелектуальної власності.
ЗК-10. Уміння працювати в міжнародному середовищі.	ПК-11. Уміння використовувати положення міжнародно-правових актів та особливості локального законодавства, що визначають правовий режим охорони об'єктів інтелектуальної власності в різних країнах, з метою забезпечення прав та інтересів правоволодільців під час здійснення виключних прав в міжнародному обігу.
ЗК-12. Уміння виявляти й використовувати джерела інформації (бібліографії, документи, web-сайти та ін.).	ПК-12. Уміння знаходити та використовувати джерела інформації на web-сайтах, у бібліографічних каталогах, які висвітлюють питання міжнародних аспектів правового регулювання охорони інтелектуальної власності.
ЗК-13. Здатність оцінювати та підтримувати якість результату професійної діяльності.	ПК-13. Уміння визначати види порушень прав на об'єкти інтелектуальної власності, зокрема з урахуванням міжнародно-правового регулювання та особливосте локального законодавства.
ЗК-14. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти.	ПК-14. Уміння визначати особливості реалізації норм міжнародних нормативно-правових актів в сфері охорони інтелектуальної власності в національному законодавстві.
ФКС – фахові компетентності за спеціальністю	
ФКС-1. Уміння розв'язувати складні задачі і проблеми у професійній діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення наукових досліджень та впровадження інновацій.	ПК-15. Розуміння особливостей правової охорони об'єктів інтелектуальної власності в окремих країнах (зокрема, в країнах англо-американської системи права) з метою складання відповідних договорів та інших документів під час здійснення та захисту виключних прав в сфері міжнародного обігу.

	ПК-16. Уміння застосовувати норми міжнародних нормативно-правових актів з метою притягнення до відповідальності за порушення виключних прав на об'єкти інтелектуальної власності.
ФКС-2. Уміння орієнтуватися в проблемах юридичної науки.	ПК-17. Уміння орієнтуватися в основних положеннях, концепціях та принципах правової охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності на світовому рівні.
ФКС-3. Знання методології наукових досліджень в юриспруденції.	ПК-18. Знання методів творчого пошуку та вирішення наукових завдань щодо проблематики міжнародних аспектів охорони прав інтелектуальної власності.
ФКС-5. Знання особливостей інновацій в правовій сфері.	ПК-19. Знання інтерактивних методів дослідження та представлення інформації за допомогою інформаційних технологій.
ФКС-7. Знання механізму інтернаціоналізації права в умовах глобалізації.	ПК-20. Розуміння сутності правового регулювання діяльності міжнародних організацій в сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності, у тому числі, знання принципів, форм і правових засобів реалізації політики уніфікації законодавства щодо охорони інтелектуальної власності.
ФКС-9. Знання конституціоналізації національного права.	ПК-21. Знання особливостей реалізації норм міжнародно-правових актів в національному законодавстві в сфері охорони інтелектуальної власності.
ФКС-13. Знання гносеологічних і онтологічних підстав правового регулювання і правового впливу.	ПК-22. Знання юридичної природи міжнародних договорів та визначення їх ролі в правовій системі.
	ПК-23. Знання норм відповідальності за порушення виключних прав.
ФКС-16. Знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних	ПК-24. Знання техніки створення угод щодо розпорядження виключними правами інтелектуальної власності, зокрема, з контрагентами-нерезидентами.

<p>документів, систематизації юридичних актів, юридичної термінології тощо)</p>	<p>ПК-25. Розуміння відмінностей в правовому регулюванні відносин щодо охорони прав на різні об'єкти інтелектуальної власності (об'єкти авторських та суміжних прав, об'єкти патентних прав, засоби індивідуалізації і т.д.), у тому числі, в міжнародному аспекті.</p>
<p>ФКС-18. Уміння застосовувати наукові принципи юридичного менеджменту та прийняття управлінських рішень у сфері юридичної діяльності.</p>	<p>ПК-26. Уміння формувати стратегії та управляти комерційними переговорами з суб'єктами інших країн в умовах євроінтеграції з метою оптимального використання та захисту виключних прав.</p>

Додаток 2

**Карта результатів навчання здобувача вищої освіти,
сформульованих у термінах компетентностей**

Шифр та назва РН за спеціальністю	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни «Міжнародне право інтелектуальної власності»
РНС – результати навчання за спеціальністю		Результати навчання з навчальної дисципліни
РНС-1. Здатність продемонструвати знання й розуміння юриспруденції в сучасному наукознавстві.	№1	РНС НД – 1.1. Здатність демонструвати розуміння відмінностей в правовому регулюванні відносин щодо охорони прав на різні об'єкти інтелектуальної власності (об'єкти авторських та суміжних прав, об'єкти патентних прав, засоби індивідуалізації і т.д.), у тому числі, в міжнародному аспекті.
	№2	РНС НД – 1.2. Здатність аналізувати структуру та функції міжнародних організацій в сфері інтелектуальної власності.
	№1, 2	РНС НД – 1.3. Здатність обґрунтовувати особливості реалізації норм міжнародно-правових актів в сфері інтелектуальної власності в національному законодавстві.
	№1, 2	РНС НД – 1.4. Здатність застосовувати заходи впливу за порушення законодавства у сфері охорони прав інтелектуальної власності, зокрема, міжнародних угод в цій сфері.
РНС-2. Здатність продемонструвати знання й розуміння проблематики глобалізації та формування сучасних правових систем.	№2	РНС НД – 2.1. Здатність демонструвати розуміння теоретичних основ та основних завдань та напрямків уніфікації та гармонізації законодавства щодо інтелектуальної власності в умовах глобалізації економіки, ринків і міжнародного бізнесу.
РНС-3. Проаналізувати детермінант	№1, 2	РНС НД – 3.1. Здатність здійснювати аналіз розвитку та історичних умов міжнародних відносин в сфері регулювання та уніфікації

розвитку правової теорії.		нормативно-правових актів щодо охорони інтелектуальної власності.
	№2	РНС НД – 3.2. Здатність аналізувати історичні етапи створення та розвитку міжнародних організацій в сфері інтелектуальної власності.
	№2	РНС НД – 3.3. Здатність робити аналіз передумов створення універсальних міжнародних договорів в сфері інтелектуальної власності.
	№1, 2	РНС НД – 3.4. Здатність аналізувати основні передумови вивчення міжнародного права інтелектуальної власності як науки та реалізації норм міжнародного права інтелектуальної власності.
	№1, 2	РНС НД – 3.5. Здатність застосовувати заходи впливу та притягнення до відповідальності за невиконання положень законодавства в сфері інтелектуальної власності, зокрема, міжнародних договорів.
РНС-4. Проаналізувати методологічні аспекти взаємодії юридичної науки і юридичної практики.	№2	РНС НД – 4.1. Здатність аналізувати юридичну природу міжнародних договорів в сфері інтелектуальної власності та визначати їх роль в правовій системі.
	№1, 2	РНС НД – 4.2. Здатність застосовувати норми міжнародно-правових актів в сфері інтелектуальної власності в національному законодавстві.
	№1, 2	РНС НД – 4.3. Здатність застосовувати норми відповідальності за порушення угод щодо прав інтелектуальної власності.
РНС-8. Проаналізувати особливості інноваційної діяльності та інноваційного менеджменту у правовій сфері.	№1, 2	РНС НД – 8.1. Здатність запровадження новітніх інформаційних технологій в організації освітнього процесу.
		РНС НД – 8.2. Здатність використовувати інтерактивні методи дослідження та представлення інформацій за допомогою інформаційних технологій та захист прав на основі проведення відео конференцій.
РНС-9. Охарактеризувати методи дослідження ефективності юридичної	№1, 2	РНС НД – 9.1. Здатність охарактеризувати доцільність уніфікації юридичних норм національного законодавства в сфері інтелектуальної власності.
	№1	РНС НД – 9.2. Здатність використання

практики.		техніки складання угод щодо розпорядження правами інтелектуально власності, зокрема, з іноземними контрагентами, враховуючи специфіку та відмінності правового регулювання в різних країнах.
PHC-10.Визначати індикатори якості й ефективності юридичної практики.	№1	PHC НД – 10.1. Здатність розуміти та обґрунтовувати роль юристів у здійсненні компаніями діяльності щодо використання та розпорядження виключними правами інтелектуальної власності.
	№1, 2	PHC НД – 10.2. Уміння надавати ефективні рекомендації щодо захисту прав та інтересів праволодільців та інших зацікавлених осіб щодо охоронюваних об'єктів інтелектуальної власності, у тому числі, відповідно до міжнародно-правових норм.
PHC-13. Інтерпретувати основні напрями правової глобалізації та інтернаціоналізації та визначати правові механізми реалізації права в різних правопорядках та юрисдикціях.	№2	PHC НД – 13.1. Здатність демонструвати розуміння теоретичних основ, напрямків та чинників інтернаціоналізації та глобалізації обігу охоронюваних об'єктів інтелектуальної власності, а також визначати пов'язану з им проблематику удосконалення законодавства щодо охорони інтелектуальної власності.
	№2	PHC НД – 13.2. Здатність встановлювати роль дво- та багатосторонніх угод, а також міжнародних організацій для регулювання та розвитку міжнародних відносин щодо інтелектуальної власності.